

ПОЛИМЉЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА

ISSN 0353-6815

ГОДИНА LXXV

БРОЈ 3081

ЦЕНА 70 ДИНАРА

ПРИЈЕПОЉЕ

17. АПРИЛ 2026.

Пријепољци ван Пријепоља
Миле Баковић
Стр. 8

Стр. 4

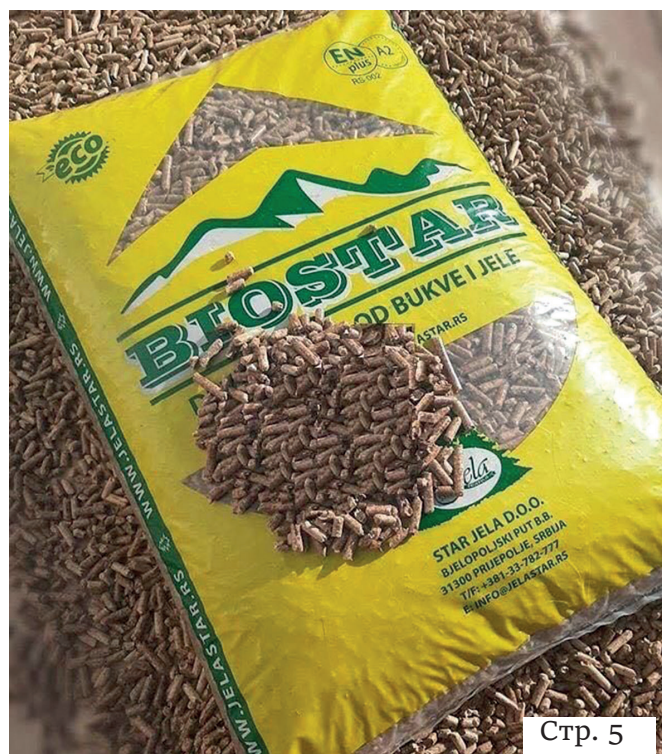
Стр. 4

АПЕЛ ЗА ПОМОЋ

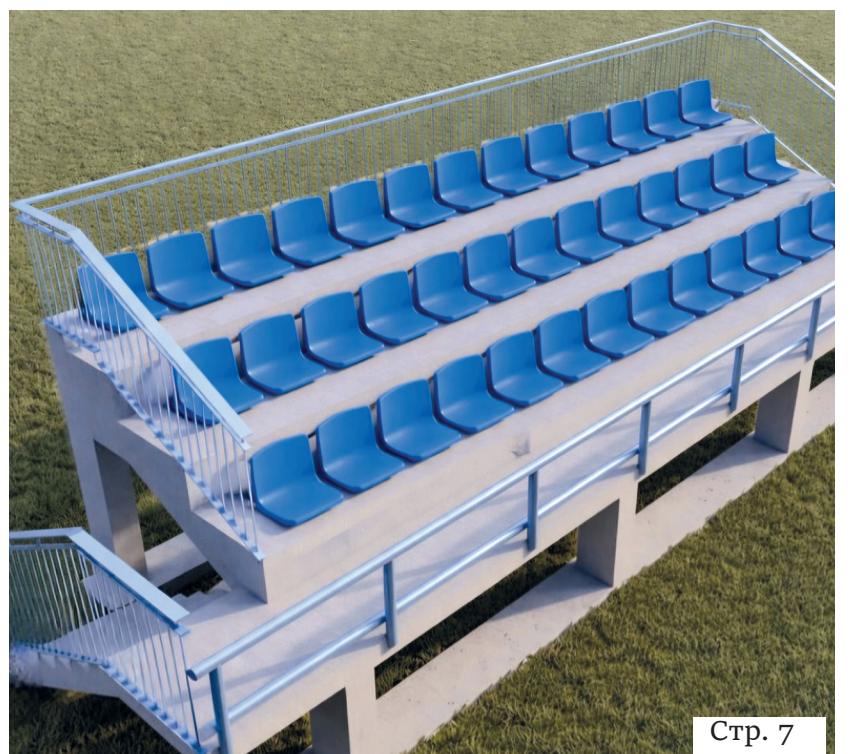
Годишња претплата

NBS IPS QR

Стр. 5

Стр. 7

Apartmani Valterova
Prijeopolje

Valterova 7
0642091665

Васкршња беседа епископа милешевског Атанасија

Стр. 4

„Поделимо радост Васкрса“

Стр. 4

СТАР ЈЕЛА ДОО - Породична фирма која расте

Стр. 5

Велика промена на Росуљама!

Стр. 7

Догађаји / Култура

Превенција на првом месту – бесплатни прегледи у Пријеполу

Широм света 7. априла обележава се Светски дан здравља, дан посвећен подсећању на значај превенције и очувања здравих животних навика. Тим поводом, на платоу Дома културе у Пријеполу организована је акција бесплатних превентивних прегледа, током које су грађани имали прилику да провере крвни притисак и ниво шећера у крви.

Поводом обележавања Светског дана здравља, организатори су подсетили да је здравље основни предуслов за квалитетан и испуњен живот, као и да је превенција најважнији корак у његовом очувању.

„Ово је прилика да се подсетимо колико је важно да бринемо о свом здрављу. Данас смо се окупили како бисмо промовисали здраве стилове живота и едуковали грађане о значају превенције. Акцију су организовали Канцеларија за младе општине Пријеполје, Црвени крст Пријеполје и Дом здравља, уз подршку Удружења пензионера. Са нама су и волонтери Канцеларије за младе који су дали значајан допринос реализацији“, истакла је Амела Мехонић из Канцеларије за младе Пријеполје.

Амела Мехонић из Канцеларије за младе Пријеполје

Миланка Ђубић из Црвеног крста Пријеполје нагласила је да је основни циљ акције рано откривање здравствених проблема.

„Желимо да покажемо суграђанима колико су превентивни прегледи важни. Данас меримо шећер у крви и крвни притисак, јер многи тек на овај начин открију повишене вредности и могу на време да се јаве лекару, спрече погоршање стања и добију адекватну терапију. Здравље је највредније што имамо“, поручила је Ђубић.

Дејан Ђубић

Грађани који су посетили акцију истичу да су овакве активности веома значајне и корисне. Дејан Ђубић сматра да је ово прилика коју би сви требало да искористе. „Ово је одлична прилика да проверимо бар основне параметре здравља. Мислим да би сви који су у могућности требало да сврате и измере шећер у крви и крвни притисак“, казао је он. Миланка Пејовић наглашава да овакве акције посебно значе старијим суграђанима. „Много нам значи. За кратко

Миланка Пејовић

време велики број људи је обавио преглед. Када одемо у болницу, чекамо по два или три сата, а овде смо све завршили брзо. Акција је на време најављена, па су сви могли да дођу“, рекла је Пејовић. Волонтерка Канцеларије за младе Адна Фазлибеговић истакла је да брига о здрављу почиње још у најранијем узрасту, кроз развијање здравих навика. „Донели смо воће и припремили здраво освежење како бисмо показали да ужина може бити и здрава. Са нама су екипе Дома здравља и Црвеног крста које мере крвни притисак и ниво шећера у крви. Циљ нам је био да окупимо што више старијих суграђана и подстакнемо их да провере своје здравље“, каже Фазлибеговић. Стручњаци подсећају да фактори ризика за хроничне болести укључују неправилну исхрану, недовољну физичку активност, пушење и стрес, због чега су

овакве акције прилика да грађани брзо и једноставно стекну увид у своје здравствено стање.

Волонтерка Канцеларије за младе Адна Фазлибеговић

Грађани који су посетили акцију могли су од медицинских сестара Поливалентне патронажне службе Дома здравља Пријеполје, Индире Таловић и Слобе Дучић, да добију савете о правилној исхрани и здравим стиловима живота, као и информативне брошуре о значају превенције. Пацијентима код којих су забележене значајно повишене вредности притиска или шећера у крви саветовано је да се обавезно јаве свом изабраном лекару ради детаљнијих прегледа и анализа.

Ања Пузовић

Мали глумци одушевили публику

Црвенкапа какву још нисте видели!

редитељ Адмир Шеховић

Велика сцена Дома културе била је подлога за премијерно извођење дечије представе под називом „Муке по Црвенкапи“, настале по тексту Ане Никвул, у режији Адмира Шеховића. Реч је о разиграној и духовитој позоришној игри у извођењу најмлађих чланова Аматерског позоришта Дома културе, која је публици донела савремено и освежено читање једне од најпознатијих прича. Представа кроз игру, песму и интеракцију са публиком преиспитује добро познату причу о

Црвенкапи, смештајући класичне јунаке у низ неочекиваних и комичних ситуација. Посебну ноту самој игри на сцени дали су најмлађи глумци и глумице, који с пуном сјају показали своје умеће.

Како истиче редитељ представе Адмир Шеховић, основни мотиви оригиналне бајке су сачувани, али је прича обogaћена новим садржајима и ликовима који јој дају другачији тон.

„Задржали смо мотиве из оригиналне бајке о Црвенкапи, с тим што смо убацили и неке нове елементе. Видели сте и сами, било је забавно, и ја сам јако срећан што смо ово реализовали. Било је тешко уклопити различите узрасте деце и радити са њима, али су се они одлично снашли“, истакао је Шеховић.

Посебне симпатије публике освојила је најмлађа чланица ансамбла, седмогодишња Калина Савић, која је у улози Марине, односно Црвенкапе, сигурним и

Ена Аличковић

упечатљивим наступом изнела једну од централних рола у представи. Њена изведба више пута је награђена искреним аплаузом публике.

Глумица Ена Аличковић, која је тумачила лик вука, каже да су припреме за представу трајале готово два месеца, уз свакодневне пробе.

„Ово је углавном савремена „Црвенкапа“, јер се појављују и

Нађа Башовић

Марко Краљевић, и Мали принц, и други ликови. Мени је јако драго што сам била део овог пројекта – казала је Аличковић.

Да представа обилује необичним и духовитим спојем ликова из различитих књижевних и телевизијских светова потврђује и Нађа Башовић, која је играла две потпуно различите улоге.

„Играла сам две улоге, једна је била Прле, лик из серије

Аматерско позориште Дома културе Пријеполје премијерно ће извести омладинску представу „Драга наша професорице“, у режији Адмира Шеховића, у петак, 17. априла године, у Великој сали Дома културе, са почетком у 20 часова. Публику очекује снажна и емотивна прича у извођењу младих глумаца, која отвара важна питања о друштву, моралу и одговорности. Представа је намењена публици старијој од 15 година.

„Отписани“, а друга улога наставнице. Није било толико тешко уклопити те две улоге, али је било изазовно све стићи на време и добро припремити“ рекла је Башовић.

В.К.

Традиција, заједништво и хуманост на једном месту

Пријеполско вече у срцу Београда

БЕОГРАД / ПРИЈЕПОЉЕ
Удружење Пријеполцаца у Београду са поносом најављује традиционално окупљање својих чланова, пријатеља и поштовалаца, које ће се одржати у уторак, 21. априла 2026. године, у свечаној

сали „Immersium“ у Сава Центру, са почетком у 19 часова.

Овај догађај, који већ годинама важи за један од најзначајнијих друштвених скупова наших земљака у престоници, ове године има посебан, хуманитарни карактер. Сав приход прикупљен током вечери биће усмерен у фондове за подршку онима којима је помоћ у нашем родном крају најпотребнија.

Више од забаве: Деценија бриге о завичају
Удружење Пријеполцаца у Београду није само место сусрета, већ важан мост између Београда

и Пријеполја. Током протеклих година, Удружење се истакло бројним активностима које су директно унапредиле живот у нашој општини:

- Подршка здравству: Донације модерне медицинске опреме Општој болници у Пријеполу, укључујући мониторе за операционе сале и опрему за лакши рад лекара.
- Награђивање младих талената: Сваке године, Удружење поносно награђује ђаке ге-нерације пријеполских средњих школа, обезбеђујући им лаптоп рачунаре и подстицај за даље школовање.

- Хуманитарни рад: Брза реакција у кризним ситуацијама кроз доставу стотина пакета хране и хигијене социјално угроженим породицама у Пријеполу.
- Очување традиције: Кроз културне манифестације и промоције, Удружење чува дух старог Пријеполја и преноси га на млађе генерације које стасавују у Београду.

- „Наш циљ је да се те вечери подсетимо ко смо и одакле смо, али и да конкретним делима покажемо да наше Пријеполје никада не заборављамо. Позивамо све људе добре воље да

нам се придруже у Сава Центру и да заједно пошаљемо поруку солидарности,“ поручују из руководства Удружења. Све госте очекује богат културно-уметнички програм који ће оживети звуке и обичаје нашег краја, уз дружење које повезује генерације Пријеполцаца.

Видимо се 21. априла у 19 часова у Сава Центру!

Текст: Позив Удружења Пријеполцаца у Београду

Obrazovanje

„Valter“ obeležio 196 godina postojanja Škola koja čuva snove

Polaganjem cveća na biste u dvorištu škole i u Parku narodnih heroja, kao i svečanom priredbom u Domu kulture, Osnovna škola „Vladimir Perić Valter“ u Prijepolju tradicionalno je **6. aprila** obeležila Dan škole.

Najstarija prosvetna ustanova u Prijepolju ove godine proslavlja 196 godina postojanja, ponosna na generacije uspešnih đaka, brojna

priznanja i nagrade, ali i na ime narodnog heroja koje s ponosom nosi već 67 godina.

Učenici starijih razreda, u pratnji nastavnice istorije Nadžije Hadžagić i predsednika Opštinskog odbora Udruženja boraca Narodnooslobodilačkog rata Milana Lučića, položili su venac na spomenik Vladimiru Periću Valteru u Parku heroja, dok je istovremeno cveće položila i

delegacija Opštine Prijepolje. Centralni deo obeležavanja Dana škole bio je prigodan kulturno-umetnički program u velikoj sali Doma kulture, gde se prisutnima obratila direktorka škole **Jelena Dragutinović**, ističući značaj gotovo dva veka duge prosvetne misije ove obrazovne ustanove. Ona je poručila da škola nije samo mesto učenja, već prostor u kom se svakodnevno grade znanje, vrednosti i zajedništvo. „Danas ponosno obeležavamo 196 godina prosvetne misije naše škole“, naglasila je direktorka.

Podsetila je da su upravo učenici najveća snaga ove ustanove i nosioci njenih najvećih uspeha. „Vi ste pokretačka snaga ove škole“, bila je jasna Dragutinović.

Posebno je istakla ovogodišnje rezultate učenika, naglasivši da škola beleži uspehe u svim oblastima – nauci, sportu i umetnosti.

„Ove godine naša škola je zabilistala u nauci, sportu i umetnosti, dokazujući da se u našim

učionicama rađaju najbolji“, sa ponosom je rekla direktorka. Kao jedan od najvećih uspeha izdvojeno je priznanje školskom listu „Valternativa“, koji je proglašen za najbolji školski list u Srbiji. Direktorka je pohvalila i humanitarni rad učenika, naglasivši značaj plemenitosti i društvene odgovornosti koju pokazuju kroz aktivnosti Učeničkog parlamenta.

„Kule od ideala grade se delima i plemenitošću“, poručila je Dragutinović.

Obraćajući se nastavnicima, zahvalila im je na posvećenosti i viziji, ističući da su upravo oni temelj svakog uspeha koji škola postiže.

„Vaše vizionarstvo i odgovornost su temelj svakog uspeha koji danas slavimo“, rekla je ona.

Svečanost je završena porukom da ime Vladimira Perića Valtera i bogata tradicija škole ostanu trajna inspiracija generacijama koje dolaze.

V.K.

Raspisan konkurs za upis dece u PU „Miša Cvijović“ za 2026/27. godinu

Upis se odnosi na celodnevni boravak i pripremni predškolski program (4 sata), a zahtevi roditelja podnose se elektronskim putem preko Portala eUprava, na adresi <https://eu-sluge.euprava.gov.rs/vrtic>, u periodu od 1. do 30. aprila 2026. godine.

Kako je navedeno u odluci, prijem dece organizuje se u objektima „Naša radost“, „Duga“, „Maslačak“ i „Srce“ za celodnevni boravak, dok se pripremni predškolski program realizuje u objektima „Naša radost“, „Maslačak“ i „Srce“, kao i u prostorijama osnovnih škola na području opštine.

Reč je o školama: OŠ „Sveti Sava“ Bostani, OŠ „Vladimir Perić Valter“ IO Zalug, OŠ „Boško Buha“ Ivanje, OŠ

„Dušan Tomašević-Ćirko“ Velika Župa i OŠ „Mihajlo Baković“ Seljašnica.

Kontakt osobe za dodatne informacije su Draganja Kuburović i Dubravka Baković, a kontakt telefon je 033/713-951.

SLOBODNA MESTA PO OBJEKTIMA

U objektu „Naša radost“ slobodno je 12 mesta u mlađoj jaslenoj grupi (za decu rođenu od 1. marta 2025. do 1. marta 2026. godine), zatim 12 mesta u još jednoj mlađoj jaslenoj grupi, kao i 7 mesta u mešovitoj jaslenoj grupi za decu rođenu u istom periodu.

Za pripremni predškolski program u ovom objektu predviđeno je 26 mesta.

U objektu „Duga“ slobodno

je 5 mesta u mešovitoj jaslenoj grupi (deca rođena od 1. marta 2025. do 1. marta 2026.

godine) i 20 mesta u mlađoj vrtičkoj grupi (deca rođena od 1. marta 2023. do 1. marta 2024. godine).

U objektu „Maslačak“ slobodno je 12 mesta u mlađoj jaslenoj grupi, kao i 26 mesta za pripremni predškolski program u poludnevnom boravku.

U objektu „Srce“ slobodno je 6 mesta u mešovitoj jaslenoj grupi, kao i 26 mesta za pripremni predškolski program u poludnevnom boravku.

Preliminarne liste primljene dece biće objavljene najkasnije do 15. juna 2026. godine na oglasnim tablama i sajtu ustanove, dok će konačna rang lista biti objavljena najkasnije do 1. jula 2026. godine.

U međuvremenu, zgrada novog vrtičkog objekta na Bostanima i dalje ostaje prazna I bez dečijih koraka da odzvanjaju hodnicima.

Redakcija

Kako izgleda upis prvaka ove godine

Roditelji termine zakazuju elektronski, testiranje i upis istog dana

Upis dece u prvi razred osnovne škole za školsku 2026/2027. godinu traje od 1. aprila do 31. maja, a obuhvata svu decu koja do 1. septembra imaju između šest i po i sedam i po godina, odnosno rođenu od 1. marta 2019. do 29. februara 2020. godine.

Roditelji i zakonski zastupnici termin za upis i testiranje deteta zakazuju elektronski putem portala eUprava, kroz uslugu „eZakazivanje termina za upis i testiranje deteta u osnovnu školu“.

U zakazanom terminu roditelji sa detetom dolaze u školu, gde se istog dana obavljaju razgovor sa pedagogom ili psihologom i

zvaničan upis. Testiranje nije prijemni ispit, već procena spremnosti deteta za polazak u

školu, kroz razgovor, igru i zadatke prilagođene uzrastu. Većinu potrebne dokumentacije

škole pribavljaju elektronskim putem, pa roditelji u najvećem broju slučajeva ne moraju da donose izvod iz matične knjige rođenih, potvrdu o prebivalištu ili dokaz o lekarskom pregledu, osim ukoliko škola naknadno ne zatraži dokumenta koja nisu dostupna u sistemu.

Da elektronski sistem značajno olakšava proceduru potvrđuju i iz prijepoljskih škola. Direktorica Osnovne škole „Mihailo Baković“ iz Seljašnice Jelena Čubić kaže da očekuju upis oko 15 prvaka u matičnoj školi i izdvojenim odeljenjima.

„Sva obaveštenja nalaze se na sajtu, kao i na Fejsbuk i Instagram stranici škole. E-upis

i e-zakazivanje termina omogućeni su od 1. aprila do 31. maja 2026. godine“, navela je Čubić.

Slično iskustvo imaju i u Osnovnoj školi „Boško Buha“ u Ivanju, gde ističu da je nova procedura pojednostavila ceo proces.

„Procedura upisa je olakšana i nama u školi je postupak znatno lakši. Deo roditelja se samostalno prijavi, a ostatak pozove, pa za njih škola odradi prijavu“, istakla je direktorka škole Irena Matović.

Nadležni podsećaju roditelje da termine zakažu na vreme kako bi procedura upisa protekla bez gužvi i čekanja.

Redakcija

Радост Васкрса

Васкршња беседа епископа милешевског Атанасија

Поводом највећег хришћанског празника, Васкрсења Христовог, преносимо васкршњу беседу Епископа милешевског Атанасија.

„Са радошћу празника Васкрсења Христовог, у нашу често тмурну и оптерећену свакодневицу изнова долази небеска стварност – нова, жива и спасоносна, која у срца људска уноси светлост и радост. Зато и исповедамо: Христос васкрсе – радост донесе! У тој новој стварности позвани смо да и сами учествујемо, не као

посматрачи, већ као делатни учесници и сарадници Божији. Та стварност већ је наговештена у данима када смо прослављали свечани улазак Господа Исуса Христа у Јерусалим, када смо Га, попут деце, дочекивали са гранчицама, препознајући у Њему Цара који доноси живот. Тада нам је Господ открио план новог живота, нове стварности у којој је Он центар и смисао свега. На Велики петак открива се дубина Божије љубави према човеку. Крст Христов сведочи колико нас Отац небески љуби. Господ Христос, приносећи Себе на жртву, дарује нам опроштај и позива нас да ту љубав прихватимо и узвратимо. „Који види мене, види Оца“, каже Господ, показујући нам да је љубав суштина Божијег бића. Зато смо позвани да љубимо Господа Бога свим срцем својим, свом душом својом и свим умом

својим, а ближњега свога као самога себе.

У данима Страсне седмице Господ нам у потпуности открива Себе – и делима и учењем. У Великој суботи видимо како Христос силази и у најдубље таме, у просторе где је живот утихнуо, да би и тамо донео победу. А у васкршње јутро показује се као Победник над смрћу, оживљавајући људску природу и дарујући нам наду у живот вечни.

Кроз заједницу са Христом и ми постајемо учесници те нове стварности – јачи од смрти, греха и мржње, способни за љубав и за живот који преображава свет. Познање Христа у пуноћи јесте истинска шанса за човечанство, јер нас Он уздиже и оспособљава да будемо творци добра и носиоци светлости

У времену када се свет суочава са страхом, подела и разарањем,

Христос нам дарује другачију стварност – стварност мира, љубави и живота. Зато са радошћу упућујемо васкршњи поздрав свима: Христос васкрсе – Ваистину васкрсе! Нека та радост обасја сва срца и нека постане путоказ новог живота за све људе.

Посебно упућујем васкршњи поздрав верном народу Епархије милешевске, као и нашем сабрату, умировљеном епископу Филарету, и свима који чују и примају радосну вест Васкрсења. Нека нас Господ оснажи да активно учествујемо у тој новој стварности, испуњени Његовом благодаћу, да молитвено и саборно прославимо празник над празницима.“

Христос васкрсе – Ваистину васкрсе!

А.П.

Без исправке, само традиција

Јаја која чувају дом

У сусрет најрадоснијем хришћанском празнику, када се на Велики петак, у тишини и молитви, по старом обичају шарају васкршња јаја као симбол новог живота, наде и васкрсења, Музеј у Пријеполу организовао је 8. априла радионицу украшавања јаја воском – једном од најстаријих и најлепших техника.

Радионицу су организовале и реализовале кустос и етнолог Мирослава Љиља Љујић и музејски едукатор Бојана Пузовић, док су учеснице кроз овај прецизан и стрпљив процес водиле едукаторке Тања Васиљевић, Виолета Ђуковић и Анђа Даниловић. Догађај су отворили директор Музеја Звонко Мандић и председник Општине Пријеполје Драго Попадић.

Учеснице радионице имале су прилику да се упознају са техником која захтева стрпљење, прецизност и посебну пажњу. Како је објашњено током радионице, јаје се мора пажљиво држати, јер је восак осетљив и лако се може размазати под утицајем топлоте тела. Посебну драг овој техници даје чињеница да исправки

нема – где год да восак падне, боја ту више не може да продре, па свака шара остаје као трајан печат тренутка и умећа. Управо зато, свака шара је јединствена, а свако јаје носи своју причу – причу о традицији која се на овај начин чува и наставља да живи. „Најважније је имати потребан материјал и алатке. Најважнија је справица у виду иглице којом се наноси восак. Потребан је и искључиво пчелињи восак који се топи, а веома је важно да јаја буду кувана. Неопходно је и да буду топла, јер се тако восак боље распоређује. Потом се нашарана јаја потапају у боју која не захтева кување“, рекла је једна од едукаторки Виолета Момчиловић Ђуковић.

Велико интересовање за радионицу показало је да овакви садржаји имају посебно место у заједници.

„Велики број учесника се пријавио и, као што се може видети, позив који смо упутили претходних дана уродио је плодом. Надамо се да ће и наредних година одзив бити велики и да ћемо заједно правити добар садржај“, истакла је Бојана Пузовић, музејски едукатор.

Једна од едукаторки Виолета Момчиловић Ђуковић

Да техника није нимало једноставна, али да управо у томе лежи њена лепота, потврђују и сами учесници. „Код држања јаја веома је битно да рука не буде у регији где је наошан восак, већ да буде чиста. Постоји развијена и цела стратегија шарања воском. Лично ову технику користим већ годинама за шарање јаја“, рекла је учесница радионице Драгана Васојевић.

В. Кијановић

„Поделитемо радост Васкрса“

50 пакета помоћи стигло до најугроженијих широм пријеполских села

Братство Светог краља Владислава, уз благослов Његовог високопреосвештенства архиепископа и митрополита милешевског господина Атанасија, успешно је реализовало васкршњу хуманитарну акцију на територији црквене општине Пријеполје под симболичним називом „Поделитемо радост Васкрса“.

Вођени духом хришћанске љубави и солидарности, чланови Братства обишли су и најудаљеније, тешко приступачне сеоске пределе широм пријеполске општине, како би помоћ стигла до оних којима је најпотребнија.

Како је испред Братства навео Лазар Шпица, током акције

подељено је 50 пакета са основним животним намирницама, хемијом и средствима за личну хигијену, а помоћ је уручена најугроженијим житељима овог краја.

„Чланови Братства су својим трудом и пожртвовањем настојали да обрадују своје комшије пред Васкрс и омогуће им да најрадоснији хришћански празник дочекају у миру, радости и достојанству“, истиче се у саопштењу.

Реализацију ове племените акције подржали су бројни житељи Пријеполја, као и Хуманитарна организација „Стара Рашка“, чија је помоћ била значајна у прикупљању и дистрибуцији донација.

„Овом приликом желимо да изразимо дубоку захвалност свим добротворима и људима добре воље који су својим прилозима омогућили реализацију ове акције“, поручили су организатори.

Из Братства Светог краља Владислава наглашавају да овакве акције имају посебан значај у празничним данима, када је, како кажу, важно да нико не буде заборављен.

„Нека дух Васкрса, као симбол наде, љубави и новог почетка, буде подстрек свима нама да и убудуће помажемо једни другима и ширимо доброту. Христос васкрсе!“

В.К.

Привреда / Пријепољска села

СТАР ЈЕЛА ДОО - Породична фирма која расте

Од породичне визије до савремене и стабилне компаније у дрвопрерађивачкој индустрији

Милица Љујић

СТАР ЈЕЛА ДОО основана је 1992. године у Пљевљима као породична фирма са јасном визијом развоја у области прераде дрвета. Захваљујући преданом раду и сталном улагању у квалитет, седиште фирме је у наредним годинама премештено у Пријепоље, где компанија и данас успешно послује и запошљава више од стотину радника.

континуирани развој, пословање је проширено на откуп, продају и транспорт дрвета, чиме је додатно ојачана позиција компаније у овом сектору.

Значајан корак у развоју направљен је 2013. године, када је изграђена и пуштена у рад прва фабрика за производњу дрвеног пелета. Овим је СТАР ЈЕЛА ДОО додатно проширила своје пословање и ушла у нову фазу индустријског развоја. У циљу даљег раста и унапређења производних капацитета, крајем 2023. године компанија је инвестирала у нову фабрику пелета већег капацитета, опремљену најсавременијом технологијом, што омогућава виши ниво квалитета, већу ефикасност производње и одговор на све веће захтеве тржишта.

Данас СТАР ЈЕЛА ДОО представља стабилну и поуздану компанију која континуирано улаже у развој, квалитет производа и дугорочне односе са партнерима и купцима. Преузимање одговорности вођења компаније као младе предузетнице за Милицу Љујић

темељ на којем данас градимо даље. У таквим околностима било је важно сачувати континуитет пословања, али и пронаћи снагу да наставим путем који је он започео. Управо та одговорност, али и жеља да сачувам и унапредим оно што је он годинама градио, била ми је највећа мотивација да успем. Трудила сам се да очувам вредности на којима је фирма изграђена, уз увођење нових идеја, енергије и савременог приступа пословању. Овај изазов је за мене уједно био и велика одговорност, али и мотив да наставим да развијам компанију са истим циљем – квалитет, стабилност и поверење које градимо са нашим клијентима“, истакла је Милица Љујић, садашња директорица фирме.

Осврћући се на признање које је добила у претходној години, она истиче да јој награда представља значајан подстрек у даљем раду.

„То признање ми много значи јер представља потврду уложеног рада и труда. Уједно, донело

је и додатну мотивацију, али и одговорност да наставим да унапређујем пословање и оправдам ukazano поверење“, рекла је Милица.

У претходном периоду фокус компаније био је на унапређењу квалитета производа и услуга, као и на бољој организацији процеса. Посебна пажња посвећена је односу са клијентима и јачању брэнда.

„Највише се поносимо квалитетом наших производа и поверењем које смо годинама градили са нашим купцима. Као фирма, од самог почетка негујемо доследност у квалитету и посвећен однос према клијентима, што је резутирало дугорочном сарадњом и лојалношћу купаца до данас. Тим је један од најважнијих стубова сваке успешне фирме. Трудим се да негујем отворену комуникацију, међусобно поштовање и подршку, јер верујем да само задовољан и мотивисан тим може дати најбоље резултате. Изазови по-

стоје, али их посматрам као прилике за раст и напредак. Највећа мотивација ми је жеља да успем у ономе што је започето, као и одговорност према фирми и људима који су њен део. Управо то ме подстиче да будем истрајна и да стално померам границе“, нагласила је Љујић.

Она додаје да компанија и у наредном периоду планира даљи развој кроз нове инвестиције и проширење понуде.

„Циљ нам је да наставимо раст, али уз задржавање квалитета по ком смо препознатљиви“, истакла је директорица.

На крају, Милица Љујић упутила је поруку младим женама које размишљају о покретању сопственог бизниса.

„Верујте у себе и будите истрајне. Почетак никада није лак, али уз рад, упорност и јасну визију, резултати ће доћи. Важно је не одустати и учити из сваког искуства“, поручила је она.

В. Кијановић

На самом почетку, делатност фирме била је усмерена на примарну прераду дрвета – резање трупаца, као и производњу и продају резане грађе на сопственој пилани. Временом, пратећи потребе тржишта и уз

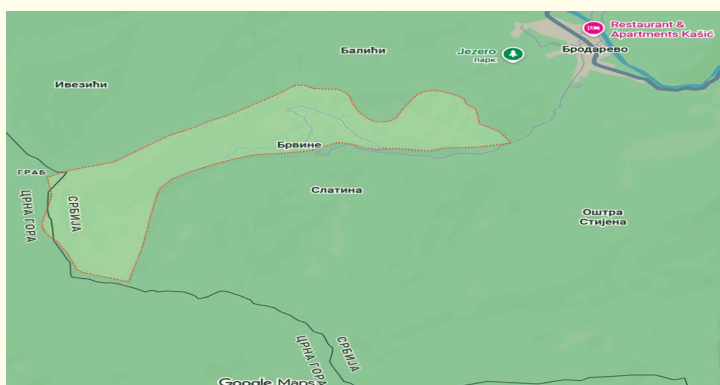
представљало је велики изазов, посебно имајући у виду да је ту улогу преузела након смрти свог оца, оснивача фирме Ђорђа Љујића.

„Његова посвећеност, рад и визија оставили су дубок траг и снажан

ПРИЈЕПОЉСКА СЕЛА БРВИНЕ

г. шир. 43,212307° г. дуж. 19,675551°

Аутор: Вјекослав Јоксимовић
email: vekap70@gmail.com

- налази се у јужном делу општине Пријепоље; Граничи се са селима: Балићи, Ивезићи, Слатина, Бродарево, једним делом са државном границом према Црној Гори, и малим делом са Оштром стијеном. На делу државне границе нема званичних граничних прелаза;
- просечна надморска висина села је 770 м, док се домаћинства налазе на висини од 600 до 900 м;
- већ припадају МЗ Слатина.
- засеоци су: Горње, Средње и Доње Брвине; Засеок Комадине делимично припада Брвинама,

а делимично Ивезићима; Поред ових, налазе се и већи засеоци Мале Њиве и Једини Бор, као и бројни топоними по породицама које су живеле или живе на овом простору, као што су Муслићи, Смајићи и други;
- занимљив детаљ за ово село је да се у њему налази кућа која је по казивању мештана, стара преко 160 година;
- становништво се досељавало најчешће из Црне Горе, Пештера и Херцеговине; Многи становници данас живе и раде у земљама Западне Европе;
- главни верски празници

обележавају се по исламским обичајима – Рамазански и Курбанбајрам; има изграђену џамију, чији су радови завршени 2022. Године;

- Према последњем попису из 2022. године, село има 77 становника у 26 домаћинстава, углавном старијег животног доба; становништво је муслиманско-бошњачко; Током последњих деценија, у селу живе породице са презименима: Подбићанин, Кајевић, Цама, Брдар, Пијук, Јусуфовић и Макеља.

- позната личност чије порекло из Брвина је фудбалер Муслић Елмедин, чија породица живи и ради у Хрватској, а Елмедин је играо у фудбалским лигама Луксембурга;
- број становника по пописима: 1948 – 318; 1953 – 370; 1961 – 415; 1971 – 550; 1981 – 542; 1991 – 210; 2002 – 175; 2011 – 177;

- број домаћинстава: 1948 – 56; 1953 – 61; 1961 – 76; 1971 – 86; 1981 – 78; 1991 – 41; 2002 – 42; 2011 – 38;
*Подаци преузети са званичних пописних листи и сајта Завода за статистику.

- саобраћајна повезаност са Пријепољем и околним селима остварује се једним путним правцем; Главна веза са Пријепољем је преко Бродарева (30 км), што путничким возилом траје око 40 минута; Пут је асфалтиран целом дужином до раскрснице ка селу Слатина; Поред главне саобраћајнице, околина села испресецана је шумским путевима;

- кроз доњи део села протиче Слатинска река, која се улива у реку Лим у Бродарево; На улазу у село налази се уређена чесма за одмор и освежавање пролазника;
- има изграђену основну школу (до 4. разреда), која је затворена пре више деценија; нема здравствене станице, поште, нити задружног дома;
- начин живота је типично

рурално-планински; Становништво се углавном бави земљорадњом, сточарством, а делимично и производњом малина;

- налази се и више гробља:
• Грчко гробље: у близини старе школе, са 10 надгробних плоча без обележја.
• Грчко гробље Доње Комадине: са 9 надгробних каменних плоча на којима су уклесани крстови.

• Белкино гробље: старо муслиманско гробље на имању Шефкије Кајевића, добило име по Белки, чланице породице Гана Подбићанина, која је преживела кугу.

Сви подаци су прикупљени теренским радом и са званичних сајтова Републике Србије, док су део података преузети из радова Асима Бећировића. Аутор ове рубрике позива читаоце да својим допунама и предлозима допринесу побољшању квалитета текста.

У следећем издању листа „Полимље“ биће представљено село Буковик.

Vremeplov / Pisma čitalaca

Život (ni)je čudo (34)

piše: Radoman Irić

**U SUSRET 100-GODIŠNJICI NOVINARSTVA U
PRIJEPOLJU (9)**

**OD JULA 1952. NOVINE SE ŠTAMPAJU U
ŠTAMPARIJI „BUDUĆNOST“**

OVO JE HRONOLOGIJA VAŽNIJIH DOGAĐAJA IZ ISTORIJE PRIJEPOLJSKOG NOVINARSTVA OD 1. FEBRUARA 1932. GODINE, DATUMA KOJI JE, PRE 94 GODINE, U ISTORIJSKE ČITANKE, U DUH I NAŠE PAMĆENJE, UDENUO HARIZMATIČNI NOVINAR MILIVOJE ŽUGIĆ, KOJI JE U PRIJEPOLJU UDARIO TEMELJE NOVINARSKOJ PROFESIJI.

(Nastavak iz prošlog broja)

Prvi broj lista u kome se pojavljuju praznične čestitke, bio je prvomajski broj iz 1952. godine. Novine su štampane na šest strana, a na poslednjoj bile su sledeće čestitke – po redosledu objavljivanja: Knjižara „Progres“ Prijepolje; Krojačka zadruga „Prijepolje“; Gradsko ugostiteljsko preduzeće „Jabuka“ Prijepolje; Sresko mešovito trgovinsko preduzeće „Sokolica“; Industrijsko preduzeće za preradu drveta „Čirko“ Prijepolje i Sresko auto transportno preduzeće Prijepolje koje ujedno nudi „udoban prevoz putnika“ na svoje tri redovne linije: Prijepolje – Titovo Užice, Projepolje – Priboj i Prijepolje – Bijelo Polje.

Osnovna karakteristika svih dosadašnjih brojeva „Glas Polimlja“, bilo o čemu da je pisano, bila je da u tekstovima **nema aktuelnih političkih imena** iz tog perioda. Ta praksa informisanja u većoj ili manjoj meri, biće zadržana do kraja 1952. godine.

Već u sledećem, broju 6., koji je izašao 15. maja, listu je **ponovo promenjen logo glave**. Ovoga puta ime lista „Glas Polimlja“ ispisano je u dva reda sa znatno modernijim tipom slova.

Od broja 9, koji je izašao 7. jula 1952. godine, „Glas Polimlje“ ima novog glavnog i odgovornog urednika. To je bio **Vladimir Novaković**, sekretar Narodnog oslobodilačkog odbora Sreza Mileševskog.

List je i dalje bio **glasilo Narodnog fronta** Srezova Mileševskog, Pribojskog i Zlatarskog, a izdavač je Sreski odbor Narodnog fronta u Prijepolju.

Praznični broj 9. od 7. jula 1952. godine, štampan je u tek formiranom preduzeću - **Štampariji „Budućnost“ u Prijepolju**, doskorašnjoj Štampariji Narodne banke. Izašao je na šest strana, a cena mu je bila 5 dinara.

Iole ozbiljan čitalac primećuje da su u dosadašnjem periodu **osnovne teme novina bile**: obnova porušene zemlje, osnivanje i razvoj industrijskih preduzeća, sećanja iz NOB-e, biografije narodnih heroja, tečajevi zdravstvene zaštite stanovništva, kursevi za obrazovanje i prosvetavanje, saveti poljoprivrednicima i stočarima, otvaranje biblioteka i zadružnih domova...

Glavne privredne teme koje su se preplitale iz broja u broj bile su: izgradnja Fabrike automobila u Pribuju, razvoj kapaciteta Fabrike „Koruška“ u Kolovratu kod Prijepolja, izgradnja električne centrale U Sel-

jašnici kod Prijepolja, Izgradnja dalekovoda Seljašnica - Prijepolje - Priboj i Seljašnica - Pljevlja, Izgradnja Električnog mlina u Pribuju, najava izgradnje Hidrocentrale Bistrica, projektovanje pruge Beograd - Bar i Priboj - Prijepolje...

Broj 17. lista „Glas Polimlja“, koji je izašao u subotu 1. novembra 1952. godine, kao glavni i odgovorni urednik potpisao je **Vlajko Potežica (1923-2008)**, sekretar Sreskog komiteta Komunističke partije (SK KP) u Novoj Varoši, koji je bio prvi profesionalni direktor i urednik.

Na žalost, ime dosadašnjeg glavnog urednika Vladimira Novakovića više se nigde ne sreće u pisanim dokumentima.

Izdavač lista je bio Sreski odbor narodnog fronta, izašao je na četiri strane, koštao je 5 dinara, a štampan u Štampariji „Budućnost“ u Prijepolju.

Vlajko Potežica, čelni čovek Redakcije lista uneo je niz novina u ukupnu organizaciju pripreme i proizvodnje novina, a jedna od prvih je bila da se **tiraž ustali na 1.500 primeraka**. Cilj je brzo postignut, a remittende skoro da nije bilo.

1953.

U martu, 1953. godine, prema zvaničnim podacima Republičkog zavoda za statistiku, u opštini **Prijepolje je živelo 31.328 stanovnika**. Zanimljivo je da je u selima popisano čak 28.500, a u samom gradu tek 2.828 stanovnika.

Susedna opština Priboj imala je 17.989 (15.689 : 2.300), a Nova Varoš 20.170 (18.402 : 1.768) stanovnika.

Od 18. aprila 1953. godine i broja 28, list „Glas Polimlja“ je **glasilo Socijalističkog saveza radnog naroda (SSRN)** Srezova Zlatarskog, Pribojskog i Mileševskog, izdaje ga Sreski odbor SSRN, a **izlazi desetodnevno**.

Posle 14 meseci od pojave prvog broja, list je po četvrti put imao novi logo glave.

(NASTAVAK U SLEDEĆEM BROJU)

Stavovi autora kolumne ne odražavaju nužno i stavove redakcije lista „Polimlje“.

PISMA ČITALACA NEBESKI SVATOVİ

Dok su iz kapele, na Ateničkom groblju, iznosili na plato za opelo Milojku Pejović, osamdesetdevetogodišnju staricu, iz daljine je dopirala vesela muzika trubača. Ta muzika je bila dovoljno daleko da nije ometala čin opela pokojnice, i verujem da su je samo neki od mnogobrojno prisutnih čuli.

Ateničko i Kulinovačko groblje imaju zajedničku kapelu koja se nalazi pri vrhu strmog groblja. I na toj zaravni, na vrhu strmine, pogled seže, a i zvuci iz daljine dopiru, pa se desilo dok je sveštenik vršio čin opela da je svadbena muzika dotle stizala. Muzika je bila vesela ali, zbog daljine, dovoljno tiha tek da se jedva čuje. Njenu jačinu umanjivala je daljina. Za mene koja pokojnicu nisam imala priliku da lično upoznam, a znala sam dosta o njoj, splet okolnosti davao je jedan tužnosvećani spoj kakav samo Nebo može da stvori.

Mnogo sveta je bilo na toj sahrani. Sva bliža i daljna rodbina bila je tu, ali i poznanici i prijatelji rodbine, kao i ceo komšiluk onih koji su o njoj najviše brinuli u poslednjim godinama njenog života.

Kada je sveštenik rekao: Poslednje je celivanje, rodbina je počela prilaziti kovčegu i oproštati se. Muzika iz daljine nije se više čula. Iz daljine je dopirala tišina, a rodbina je brisala suze i celivala krst i kovčeg.

Ničeg neobičnog ne bi bilo u svemu ovome (pa ne bi bilo ni ove priče) da se čudna zbivanja nisu nastavila.

Kad je formirana kolona da sa krstom, vencima i pokojnicom krene put grobnog mesta, i kad je sveštenik dao znak da se može krenuti, istog trena iz daljine i pravca iz koga je dopirala pomenuta muzika, začuli su se udruženi zvuci stisnutih sirena na automobilima koji odvođe mladu. Sve to, zbog daljine iz koje je dopiralo, i ovaj čin kretanja pogrebne povorke, stopilo se u jedan tužnonebeski svećani čin i delovalo kao u nekom filmu kada pratite radnju a tu je i filmska muzika koju možete, a ne morate, čuti.

Na kraju sahrane pokojne Milojke Pejović, njen bratanc Dragiša, učitelj u penziji koji je sa svojom porodicom brinuo o njoj, obratio se prisutnima. Zahvalio se što su došli da je isprate, ali i zamolio da svi koji su tu svrate u restoran na ručak jer ovo je za nju sve; i svadba i sahrana. I pojasnio za one koji su sa strane došli gde se taj restoran nalazi.

Nisam otišla u restoran ali sam danima i mesecima bila opsednuta onim što se u vreme opela i sahrane događalo i podsticalo me da sve to zavijem u slova i ostavim u ovoj priči kao sećanje na Tetu iz Miloševog Dola. Da, tako su je zvali, i svi znali o kome je reč. Nije imala svojih potomaka jer se nije

udavala i nije radala. Kad je trebalo da djevu-je, ide po saborima i gleda se sa momcima, nju su žalosti zatvorile u kuću.

U petnaestoj godini je ostala bez brata, u sedamnaestoj bez oca, a u devetnaestoj bez drugog brata. Sve tuga za tugom, crnina i očaj. I sve u periodu koji bi trebao biti najbezbrizniji i najsrećniji period ljudskog života.

I kada je protok vremena za nijansu umanjio strašnu bol, ona je već bila matora devojka kako se smatralo u to vreme sredinom prošlog veka u seoskim planinskim predelima. Šanse za udaju posle dvadesetneke bile su minimalne ili nikakve. Tako i Milojka ostade neudata. Ostala je da živi u roditeljskom domu uz neka minimalna primanja koja je mogla ostvariti u to vreme.

Kad se brojna porodična zadruga rasula po svetu ona ostade jedini čuvar ognjišta u mestu Milošev Do, na teritoriji opštine Prijepolje. Rodbina i njihovi potomci su navraćali i dolazili, a ona se svakome radovala, imala lepu reč dobrodošlice, ručak, kolač, ili malo novca za decu koliko da ih obraduje i da je pamte.

I pamtili su je svi, voleli, poštovali, i za sve je bila Teta iz Miloševog Dola.

Pred kraj životnog veka bratanc Dragiša doveo je u Čačak i sa svojom porodicom brinuo o njoj dok nije došao sudnji čas njenog odlaska. Po njoj želji sahranjena je pored budućih grobova onih koji su o njoj brinuli. Govorila je bratancu Dragiši i snahi Leposavi da bi volela: da budemo i na onom svetu zajedno. Ispunili su joj želju bez obzira što je tamo gde je ceo život provela ostao napravljen spomenik i prazno grobno mesto koje je čekalo njeno upokojenje. Na tom spomeniku, koji je ostao u njenom zavičaju nakon sahrane, upisano je koje godine se upokojila i gde je sahranjena.

Nije imala potomaka ali je imala ljudsku plemenitu dušu pa joj je sudbina dodelila dva spomenika i Nebeske svatove da je isprate.

Bila sam svedok ovoj čudnoj pojavi i osetila potrebu i obavezu da ovo pribeležim i ostavim je u ovoj priči da traje i kad nas ne bude bilo.

Bilo je još detalja iz njenog života koji zavređuju pamćenje, ali to ostavljam njenoj rodbini da je pominju i pamte, jer ona je svojim ovozemaljskim životom to zaslužila.

2015 god.
Rada Paunović

Bila je izuzetna ličnost koja je mogla dodirnuti dušu i onih koji je nisu imali prilike da upoznaju, ali su o njoj čuli iz kazivanja bliskih joj osoba. Tako je i nastala priča „Nebeski svatovi“.

Оглас / Спорт

На основу члана 39. став 2. и 3. Закона о процени утицаја на животну средину („Сл. гласник РС“, бр. 94/2024) Одељење за урбанизам, комуналне, имовинско-правне и друге сродне послове Општинске управе општине Пријепоље, објављује

ОБАВЕШТЕЊЕ

Обавештавају се заинтересовани органи, организације и јавност да је овај орган донео Решење, за носиоца пројекта „СЕТIN DOO“ из Новог Београда, ул. Омладинских бригада бр. 90, којим се утврђује да није потребна процена утицаја на животну средину пројекта БАЗНА СТАНИЦА МОБИЛНЕ ТЕЛЕФОНИЈЕ НА ЛОКАЦИЈИ „КОШЕВИНЕ“, на к.п. бр. 799/2 КО Кошевине, општина Пријепоље.

Решење је донето на основу анализе захтева носиоца пројекта, достављене документације, карактеристика и могућих утицаја пројекта на животну средину, који су дати и у Стручној оцени оптерећења у локалној зони радио-базне станице мобилне телефоније „Кошевине“ израђеној од стране „Квалитет а.д.“ из Ниша, као и на основу тога да се пројекат радио базних станица налазио на Листи II Уредбе о утврђивању листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Сл. гласник РС“, бр. 114/08), док према важећој Уредби о листи пројеката за које је обавезна процена утицаја на животну средину, листи пројеката за које постоји обавеза подношења захтева за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину и критеријумима за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину („Сл. гласник РС“, бр. 106/25) исти нису обухваћени ниједном од прописаних листа.

Заинтересована јавност може да изврши увид у донето Решење сваког радног дана од 10.00 до 13.00 часова у просторијама Општинске управе општине Пријепоље, Трг братства и јединства 1, канцеларија број 29, у року од 15 дана од дана објављивања овог обавештења.

Заинтересована јавност може да изјави жалбу на донето Решење Министарству заштите животне средине у року од 15 дана од дана објављивања овог обавештења у дневним новинама, а која се подноси преко првостепеног органа.

ОПШТИНА ПРИЈЕПОЉЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА

Одељење за урбанизам, комуналне, имовинско-правне и друге сродне послове

Са руба гашења до трибине

Велика промена на Росуљама!

Фудбалски клуб „Јасен“ из Бродарева покренуо је акцију изградње прве бетонске трибине на стадиону „Росуље“, чиме би, како истичу у клубу, овај спортски објекат по први пут у својој историји добио уређено гледалиште за публику.

Како за наш лист испред клуба истиче архитекта Армин Муџезиновић, идеја о изградњи трибине настала је након што је клуб успео да консолидује финансијску ситуацију и стабилизује пословање, након изузетно тешког периода.

„Идеја је настала након консолидовања финансијске ситуације у клубу, пошто смо имали велике потешкоће са дуговима. Прошле и претпрошле године сакупили смо преко два милиона динара од спонзора, донатора и пријатеља клуба и тиме смо практично спасили клуб од сигурног гашења“, навео је Муџезиновић.

Он додаје да је нова управа, поред финансијских изазова, радила и на јачању играчког кадра, па је тим подмлађен, уз задржавање неколико искусних фудбалера који чине окосницу екипе.

„Након свих успешно реализованих пројеката одлучили смо да створимо боље услове и за играче и за публику. Прошле године смо од Фудбалског савеза Западне Србије добили средства за изградњу дренажног

система, чиме смо решили велики проблем са подземним водама“, навео је он.

Захваљујући додатној донацији од 50 пластичних столица од стране савеза, у клубу је покренута иницијатива да се изгради бетонска трибина капацитета 50 места.

„То нас је додатно мотивисало да покренемо акцију и да стадион Росуље добије своју прву трибину у историји. По предмјеру и предрачуна радова потребно је око 5.000 евра, а клуб је на почетку обезбедио 500 евра. Акција тече по плану и, као и до сада, јављају нам се пријатељи клуба који су спремни да помогну“, истакао је Муџезиновић.

Из клуба подсећају и да је још 2013. године урађен пројекат реконструкције стадиона, који је предвиђао изградњу дренажног система, система наводњавања и трибина, али да до сада није у потпуности реализован. Подршку пројекту, како се наводи, пружа и Фудбалски савез Западне Србије, чијом је ранијом донацијом већ унапређена инфраструктура стадиона.

Очекује се да би, уколико се обезбеди преостали део средстава, радови на изградњи трибине могли почети ускоро.

В.К.

Фото илустрације перузете од управе клуба

Милешевац један меч од сна — одлука пада у Милановцу

Милешевац поклекао пред препуном халом, али сан о Српској лиги и даље живи, чека их одлучујућа утакмица у Милановцу 18. априла

Утакмица петог кола Друге мушке регионалне лиге Запад, која је одиграна 8. априла у Пријепољу, донела је много узбуђења, али и први пораз пријепољских кошаркаша у плеј-офу. КК „Милешевац“ поражен је од екипе „Микса“ из Мајура резултатом 67:82, у мечу који је имао велики улог — пласман у Српску лигу.

Пред бројном публиком која је испунила халу до последњег места, домаћи тим је ушао под великим притиском, што се у појединим моментима и осетило на терену. Ипак, упркос поразу, ово је тек први кикс у плеј-офу за Милешевац, који и даље држи лидерску позицију са учинком од четири победе и једног пораза.

Да ништа није изгубљено, потврђује и чињеница да ће одлука о пласману у виши ранг пасти у последњем колу, када пријепољски тим гостује екипи „Деспота“ у Горњем Милановцу, где ће имати прилику да сами одлучују

о својој судбини. Ова утакмица биће играна у суботу 18. априла у 17 часова.

Тренер Милешевца Игор Голубовић, након утакмице преузео је одговорност и послао јасну поруку да његов тим има снаге да се врати. „Очекивао сам после свега једну овакву утакмицу. Били смо много уморни и ова деца се данас нису снашла. Хтео сам да се захвалим дивној публици која је напунила целу халу — одавно није била већа посета. Остаје нам још једна лопта да исправимо ово од данас. Искључиво је моја одговорност и прихватам резултат, али није све готово. Већ следеће недеље гостујемо у Милановцу где ћемо исправити све данашње грешке. Могу јавно да обећам да ће се у Пријепољу следеће године играти Српска лига“, поручио је Голубовић.

В.К.

Јасен и Савинац поделили бодове

Фудбалери „Јасена“ и „Савинца“ одиграли су нерешено 1:1 у дербију који је оправдао очекивања и квалитетом надмашио ранг такмичења.

Домаћи су повели већ у 6. минуту, када је после дуге лопте Жиговића, Амер Ђосовић савладао голмана гостију за 1:0. Јасен је током првог полувремена контролисао игру и стварао прилике, али није успео да увећа предност.

У наставку је домаћи тим пропустио још неколико добрих шанси, а додатни проблем представљало је искључење Раћића у

завршници меча. Савинац је до изједначења стигао после спорне ситуације, након поготка који су домаћи оспоравали због наводног офсајда.

Јасен је у надокнади времена могао до победе, али је Ђосовић погодио пречку. После утакмице, управа Јасена организовала је дружење за обе екипе, наставивши традицију „трећег полувремена“ након међусобних сусрета.

Извор: Званична страница ФК „Јасена“

РЕЗУЛТАТИ

Српска лига Запад – 21. коло
ОФК „Напредак“ из Марковца –
ФК „Полимље“
1:1

Друга Омладинска
„Западноморавска“ група – 14.
коло
„Полимље“ – „Таково“
0:8

Пионирска лига ФС
Златиборског округа – 16. коло
„Златар“ – „Полимље“
2:1

Омладинска лига Србије – 10.
коло
КМФ „ПП192“ – КМФ
„Јагодина“
1:5

Пријеполци ван Пријепоља

Миле Баковић - археолог

„Пријеполце има посла за пет археолога деценијама“

Пријеполце је изнедрило много великих људи, који су у једном тренутку осетили да им је тесно и да би, за остварење својих личних и пословних планова, требало отићи у неко веће место. Међу њима је и Миле Баковић, наш данашњи саговорник. Подгорица, место где сада живи и није неко иностранство, није ни нека даљина, па бисмо могли рећи, да Миле никада није ни отишао из Пријепоља.

Гранд кањон САД

Миле, чега се најрадије сјећаш из периода одрастања?

„Одрастање у Пријеполу је привилегија коју схватиш тек касније. Моја сјећања су нераскидиво везана за обале Лима и Милешевке, за несташлуке са другарима, за мирис јабука које су у оно вријеме расле поред магистрале, звукове чаршије и корзоа. Најрадије се сјећам оне безбрижности, дугих летњих дана проведених у истраживању околине, игара које су нас несвјесно припремале за живот. Можда, заправо сигуран сам, да је баш то младалачко „копање“ по скривеним кутовима, близина римског насеља на Коловрату (које се истраживало баш у вријеме кад сам стасавао за студије), мистерије утврђених градова Милешевац и Џурово, те вансеријска љепота манастира Милешеве, усадило у мени клику археолога. Пријеполце је тада било град у којем је свако свакога знао, гдје је комшија био род рођени, а та топлина људских односа је нешто што и данас носим као највриједнији пртљаг. Пријеполце је у том периоду одисало грађанским духом – улица у Подвароши је мирисала на дух Париза, а Валтерова улица је показивала раскош махале са препознатљивим кућама. Био сам веома поносан јер је Пријеполце носило епитет једног од најчистијих градова.“

После факултета, вратио си се у родни крај, па опет отишао из Пријепоља у Подгорицу. Које послове си радио и да ли би отишао да си овде могао добити адекватан посао?

„Након студија археологије сам се вратио, али сам неколико година био без посла. У том периоду сам најчешће био ангажован као археолог сарадник на истраживању налазишта у Војводини, Црној Гори и источној Србији (пројекат заштитних истраживања због изградње ХЕ Ђердап II). Желио сам да радим у Пријеполу, хтио сам да своје знање примјеним тамо гдје сам и почео да маштам о прошлости, а и моја прва археолошка искуства везана су за истраживање Коловрата. Струка попут археологије захтијева специфичне услове, музејске фондове и истраживачку базу коју Пријеполце у том тренутку, нажалост, није могло у пуном капацитету да ми пружи. Да сам имао прилику да се у струци остварим код куће, вјероватно никада не бих спаковао кофере. Одлазак је био тежак, онај мучан осјећај кидања коријена и остављања покоја. Да нисам имао снажну подршку својих другара, вјероватно не бих отишао. Подгорица се наметнула као логичан избор – током студија сам радио скоро на свим истраживањима која су се у то вријеме дешавала у Црној Гори. Пред дипломски ми је чак био понуђен посао, али тада нисам био спреман за одлазак. Ипак, 1997. године дошла је понуда коју нисам могао одбити – ангажман у Центру за археолошка истраживања Црне Горе, институцији која је пружала професионалну ширину са значајним ингеренцијама.“

Која су најзначајнија истраживања и искуства која су обележила твоју каријеру?

„Након рада на мјесту кустоса у Музеју у Пријеполу, каријеру сам наставио у Црној Гори, гдје сам по доласку завршио и постдипломске студије. Радио сам као истраживач у Центру за археолошка истраживања Црне Горе и као самостални савјетник у Управи за заштиту културних добара, док сам данас ангажован у Центру за конзервацију и археологију. Као истраживач, руководио сам или учествовао у раду десетина домаћих и међународних тимова. Ипак, посебан професионални и лични понос осјећам због учешћа у археолошким истраживањима манастира Милешева. Имао сам ријетку част да непосредно истражујем гробна мјеста Светог Саве и краља Владислава, као и келије Светог Василија Острошког у манастиру Тврдош код Требиња. Сусрет са таквим светињама оставља траг који превазилази чисто професионално искуство. Аутор сам бројних научних радова, међу којима бих издвојио истраживања о кнежевским гробовима из раног бронзаног доба. Током професионалних боравака у Америци, Русији и бројним европским градовима, стекао сам драгоцјена искуства која човјека оплемењују и подстичу на предан рад.“

У Подгорици си успио да се оствариш? Кад је било најтеже?

„Подгорица ми је постала други дом, град у којем сам професионално сазрио, остварио се као родитељ и формирао круг нових пријатеља. Пут до успеха није био поплочан само старим римским путевима које истражујем, већ и великим одрицањем. Најтеже је било на самом почетку – доказати се у новој средини, изградити име у стручним круговима и, упоредо са тим, савладати носталгију. Било је тренутака када су пројекти били исцрпљујући, када се радило на терену по сунцу и киши, али сваки нови артефакт који би угледао свјетлост дана био је потврда да сам на правом путу. Услиједили су пројекти истраживања изузетно битних налазишта као што су Дукља, Црвена стијена и дрги. Прије више од 20 година поставио сам темеље модерног истраживања Црвене стијене, једног од најзначајнијих налазишта у Европи. Та истраживања су још увијек актуелна и спроводи их међународни тим (у основи црногорско-амерички), у којем учествују стручњаци из двадесетак земаља свијета. Поред овог бих издвојио резултате који се односе на миграције и социјалну диференцијацију на прелазу из IV у III миленијум прије Христа, односно, на феномен појаве прве аристократије Европе познате и као хоризонт кнежевских хумки.“

Колико су јаке везе са завицајем? Колико често долазиш и да ли имаш планове за повратак?

„Везе са Пријеполем нису само јаке, оне су нераскидиве. Ја сам један од оних који никада нису „заиста“ отишли. У контакту сам са људима, пратим сваку вијест, радујем се сваком успјеху нашег града. Долазим кад год ми обавезе дозволе, јер ми је то потребно за „пуњење батерија“. Што се тиче повратка, човјек у мојим годинама и са мојим искуством научи да никад не каже „никад“. Пријеполце је за мене увијек отворена опција – ако не физички кроз стални боравак, онда сигурно кроз стручни допринос у будућности. Добро се сјећам мириса Пријепоља. Када бих, док сам студирао у Београду, возом дошао до Бистрице, осјетио бих тај чудесни мирис. И дан-данас,

Чако кањон Аризона САД

када долазим у Пријеполце, тај исти мирис ме опије.“

Да ли твоја породица воли да проводи дане у Пријеполу?

„Моја породица на Пријеполце не гледа као на успутну станицу, већ као на дио свог идентитета. Дјеца воле ту промјену ритма, слободу коју Пријеполце нуди и, наравно, сусрете са родбином. Важно ми је да осјете тај дух и да знају одакле потичу, јер без свијести о прецима и коријенима, човјек је као лист на вјетру.“

Мени као Пријеполцу, Пријеполце изгледа неистражено, а занимљиво, са огромним археолошким материјалом, где би петорица стручњака могла радити у твојој струци. Како све то изгледа теби као стручњаку и да ли бисмо могли више да урадимо на промоцији, видљивости и значају Пријепоља?

„Као археолог, Пријеполце видим као огроман, неотворен трезор. Ми сједимо на невјероватном историјском благу које сеже од праисторије, преко антике и средњег вијека, па све до османског периода. Нажалост, нисам примјетио да је пријеполски музеј обогаћен значајнијим артефактима; основу још увијек чини инвентар коловратске некрополе истраживане осамдесетих година прошлог вијека. Са сигурношћу могу рећи да је територија Пријепоља била насељена још у вријеме палеолита, али због неистраживања немамо потврду о томе. У Гро-бницама се налази насеље из неолитског периода, вјероватно винчанске културе, у Кучину имамо римску некрополу (сличну Коловрату), ту су утврђени градови, некрополе стећака, бројни остаци средњовјековних цркава, Милешева. Моја велика професионална жеља је да се започну истраживања касноантичког „града“ у Избичњу. О том локалитету имамо драгоцјене писане податке на једној каменој греди. До скоро су мјештани палили свијеће на мјесту гдје се претпоставља да је била црква коју је у VI вијеку саградио епископ Стефан. Откривање, заштита а нарочито презентација оваквих локалитета представљали би трајни допринос нашој културној баштини. Дефинитивно би пет стручњака деценијама имало посла. Можемо и морамо радити више на промоцији. Потребна је систематска истраживачка стратегија, боља презентација у медијима и моде-рњији приступ музејима како би археологија постала дио туристичке понуде, а не само „затворена књига“ за стручњаке. Наравно, овако озбиљан терет не могу да носе само општинске институције културе.“

Како ти изгледа Пријеполце после свих година проведених у Подгорици?

„Изгледа ми као град који се бори,

али који има неисцрпну енергију у својим људима. Кад дођем из Подгорице, која је као и други већи градови брза и динамична, Пријеполце ми дјелује мирније, али са одређеном дозом сјете у очима оних који су остали. Тужан сам што све више људи одлази и што се та сјета увукла у људе, па ми се чини да је све више њих обучено у неке сиве боје које не асоцирају на радост. Видим промјене, видим и проблеме, али прије свега, видим потенцијал који још увијек чека да буде покренут на прави начин“. Имаш ли неку поруку за нас који смо остали?

Бокал за вино (оинохоа) и сребрни новац кован у хеленистичком граду Дамасион (близу Врања) - IV вијек прије Христа

„Моја порука је – чувајте оно што имате. Понекад човјек не види љепоту и вриједност онога што му је пред носом док не оде. Ви сте чувари капија нашег завичаја. Будите поносни на своју историју, јер мало ко има такве тапије на трајање као ми у Полимљу. И будите истрајни, јер Пријеполце вриједи сваке борбе. Сигуран сам да је будућност Пријепоља, које све чешће заобилазе путеви, управо у валоризацији културне и природне баштине. Треба улагати у њихово очување, истраживање и професионалну презентацију и резултати ће сигурно доћи.“

„За крај, само једна мисао: археологија ме научила да ништа није вјечно, осим онога што оставимо у сјећањима и што запишемо у камену или књигама. Хвала вам што чувате причу о нашим људима, јер док год причамо једни о другима, Пријеполце ће бити живо, гдје год се ми налазили.“

Владимир Бабић

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

ГЛАВНА ЛОКАЦИЈА: БИРОЗ 3081 | ЦЕНА ПО ДИНАРА | ПРИЈЕПОЉЕ | 11. АРНИЈА 2026.

Пријеполце ван Пријепоља
Миле Баковић
АШЕЛ ЗА НОВОЉ
Васкрсна гласна општина
„Идилично“ ризот Валтер
СТАР РЕЈА 200
Велика општина на Ружанци

Slavija
Lina
Vitam
PROMA
Alexandor
Rozbank
Perpetuum
utic

БРОЈ
3081

Издавач:

Информативно предузеће д.о.о.

Полимље

Полимска 1, Пријеполце

Директор и главни и одговорни

уредник:

Владимир Бабић

Редакција:

Верица Кијановић, Ања Пузовић

Сарадник:

Радоман Ирић, Вјекослав Јоксимовић

Компјутерска припрема:

Есад Мушкић

Претплата:

годишња 5000 динара,

полугодишња 2500 динара

Претплата у иностранству:

10000 динара

Путем интернета:

3000 динара (PDF)

Можете се претплатити и путем

онлајн сервиса novinarnica.com

ПИБ: 100809685

МБ: 07280777

Телефон: 033/712555

Емаил: polimlje@gmail.com

Веб: listpolimlje.info

Инстаграм: @list.polimlje

X: @list_polimlje

Фејсбук: Лист Полимље

Жиро рачун:

ОТП Банка

325950060003078636

Штампа:

Графокартон Пријеполце

033/710 009

Тираж:

300 примерака

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

Од 1. фебруара 1932. до 1. јануара 1938. године у Пријеполу су излазили напредни листови „САНЦАК“, „РАШКА“ и „НОВИ САНЦАК“. После рата први лист се појављује 1. марта 1952. године под именом „ГЛАС ПОЛИМЉА“. Од 1. маја 1953. године лист мења име у „ПОЛИМЉЕ“ и тако излази до 27. јануара 1979. године. 1. маја исте године поново је покренут лист „ГЛАС ПОЛИМЉА“ који од 29. децембра 1989. године мења име у „ПОЛИМЉЕ“. Указом Председника Републике од 16. маја 1977. године „Полимље“ је одликовано орденом братства и јединства са сребрним венцем. YUISSN0351-8175